

پيشه‌کى

ئەم لىكۆلېنە ۋە يەنە لەبەر دەستدايە، بۇ تاوتۇ كوردنى چەند سەرچاۋە يەككى
سەرەكى سەبارەت بە قۇناغەكانى ژيانى شاعىرى گەورەى كورد: مەلا خدرى
شارەزورى (نالى) دوای بە جى ھىشتى كوردستان (لە دەوروبەرى ۱۸۴۸-۱۵)
تەرخان كراۋە.

لەبەر تىشكى ئەو مەلوماتانەى تىپاياندا تۆمار كراون، ھەولمان داۋە ئەلقە
گرنگەكانى سەر بور دەى شاعىر لە ولاتى غەربىدا بە شىۋە يەككى گونجاۋ بە يەككەۋە
بلكىن... ۋە لامى ھەندى پىرسىار بەدەينەۋە، چەندىن بۇ چوون و سەرەنجامى بە
كەلك و سوود بەخش ۋە دەست بەينىن.

(نالى) بە مەزنىن شاعىرى كورد لە سەدەى نۆزدە ھەمدا دەژمىردى...
بىياتنەرى قوتابخانە يەككى شىعەرى بەرزە... لووتكە يەككى سەر كەشى ئەدەبىياتى
كورد يەككى... چەندىن جار دىوانە كەى لە چاپ دراۋە^(۱).. شىعەرىكانى لە قوتابخانە و
زانكۆكاندا دەخوینىرى.. كەم شاعىرى كورد بە قەد ئەم سەرئىچى ئەو ھەمور
نووسەرانەى بۇ لای خۇى راکىشاۋە...

گرىنگى دان بە ژياننامەى (نالى) و شىعەرىكانى بە شىۋە يەككى ئەكادىمىانە ،
نیشانەى رىزلىنەنە لە بەھەرەى رەنگىن و داھىنانى رەسەن، بەلگەى پىشكەوتنى
بىزاقى ئەدەبى و كۆلتوورىە.

لە سىياقى لىتۆزىنەۋە لەو سەرچاۋانەدا، چەند لایەنىكى شاردرارەى
كەسايەتى نالى پىز روون دەبىتەۋە؛ چاكتز بۇمان دەردە كەۋى كە ئەم كەلە مرۇقە،
لە پال ئەۋەى خاۋەنى بەھەرە و سەلىقە يەككى شىعەرى روون و بى گەرد بوۋە، لە
بوارى زمانەوانى و رەچەلەك شوناسىشدا، زانايەكى پايدەدارى سەردەمى خۇى
بوۋە... دۆست و ياۋەرى زانا و شاعىر و گەورە پىاۋان بوۋە... رووى لە ھەر
جىگە يەككى كىردى، بە رىز و حورمەتەۋە پىشۋازى لىكراۋە...

دوای له ناوچوونی ئەمارەتی بابان و له بەریهک ترازانی شیرازەیی دامر
 دەزگاکانی ئەحمەد پاشا، وەرچەرخانیککی قوول له ژبانی (نالی) دا روویداوه..
 نەگەرارهتەوه بو خاکی نیشتمان... وەکو بآلندەیه کی بال قرتینراو و هیلانە
 تیکدراو بە دوای کونجیککی ئارامدا ویل و سەرگەردان بووه... جگە له برینیی
 ولات و ئەشکەنجەیی غوربەت و بەهره و عیلمە کەیی هیچی تری له هەگەدا
 نەبووه... نە له شام و نە له ولاتی رۆم (ئەستەمبوول) ئۆقرەیی نەگرتوو، رۆژ له
 دوای رۆژ گەر و گلپەیی شارەزووری زێد و نیشتمانی له ناخی دا بە تینتر بووه..
 شەوقی (یاری سەنگدل) له ویزدانیدا زیادی کردووه... بو حەسانەووی دل و گیانی
 له شەستەکانی سەدەیی نۆزدههەمدا، ولاتی حیجازی هەلبژاردوو بە تایبەتی
 (مەککە)، چونکە: (زایینگی خیر و نیشینگی سروش و قەرارگی ئارامی و
 میعراجگی دواین پیغەمبەرە) (۲).

بەلام ئایا لەوی، له (جیواری حەق) دا، گەر و گلپەیی ئاگری دەروونی
 دامر کاروتەوه؟

لەم باسەدا بە بەلگەوه دەسەلمین، بەلانی کەمەوه (نالی) چوار پینج سال، دوا
 قوونای تەمەنی له شاری (مەککە) دا لای (عەبدووللا پاشای بن عۆن) بەسەر بردوو.
 ئەویش بەر لەووی بریار بدات، بو دوا جار بگەریتەوه بو ئەستەمبوول و له سالی
 (۱۸۷۳) دلە ماندوو کەیی له لێدان بکەوی و بەرهو دنیای جاویدانی هەنگاو
 هەلینی.

له نامادە کردنی ئەم باسەدا، بە پلەیی یە کەم بایەخ بەو سەرچاوانە دراوه کە
 هاوچەرخی کانی (نالی) نووسیبوانە وەکو: پینشەکی باسە کەیی (ئەلە کساندر
 خۆدزکۆ) سەبارەت بە دیالیکتی سلیمانی کە له سالی (۱۸۵۷) دا بە فەرەنسی
 بلار کرارهتەوه (۳)، هەر و ئەو زانیاریه به نرخەیی میژوونوسی عەرەب "احمد بن
 محمد الحضراوی" (۱۸۳۸-۱۹۰۹) کە له کتیبیی (نزہة الفکر) دا سەبارەت بە
 لایەنیککی ژبانی (نالی) له مەککەدا تۆمار کردووه (۴) [دەسنووسی ئەم کتیبە له
 سالی ۱۹۹۶ ساغ کرارهتەوه له دیمشق له چاپ دراوه]. وێرایی مەلروماتە کانی

"محمد طاهر بورسەلى" لە كتيبي "عثمانلى مؤلفلىرى" كە تىايدا باسى گەرانەوہى
(نالى) لە حىجازەوہ بۆ شارى ئەستەمبول و مردنى دەسنیشان كراوہ. [لە
وتارى: (نالى) ... ھەندى زانىارى تازە] دا تىشكىكىمان خستۆتە سەر ئەو
سەرچاوەيە^(۵).

ناشكرايە لە پال ئەو سەرچاوانەش چەندىن سەرچاوەى تر لەم باسەدا سوودى
تى بينراوہ، كە لە شوينى خوياندا بە ئەمانەتەوہ ئامازەيان بۆ كراوہ.

***

بەم بۆنەيەوہ سوپاسى مامۇستا "فائزى مەلا بەكر" دەكەين كە كتيبي "نزھة
الفكر.." ي خستە بەردەستمانەوہ، بۆ ئەوہى راستەوخۆ سوودى تى بينىن.. ئەوہى
راستى بى، مامۇستا فائز لە مانگى ئابى سالى ۱۹۹۸، بە عەرەبى وتارىكى بۆ
بەرچاو خستنى ئەم سەرچاوەيە بلاو كوردبۆوہ^(۶).

***

ئومىدەوارىن، ئەم باسە، بىتتە كەرەستەيەكى تر، بۆ پتر ئاشنا بوون بە ژياننامە
و شىعرەكانى (نالى).

لە خواى پەرورەدەگار داواكارىن، بۆ كردهوہى چاك و بەرھەمى بە كەلك،
لە پىناوى خزمەت كردنى كەلەپوورى نەتەوايەتى كورد و كوردستان، پشت و
پەنامان بىت. (و من الله التوفيق).

سالی (۱۸۵۷) باسیکی به ناویشانی (لیکۆلینه و هیه کی فیلۆلۆژی له سهر زمانی کوردی - دیالیکتی سلیمانی) له گوڤاری ئاسیادا بلاو کردۆتهوه^(۷)، له ماوهی نهم سی سآلهی دواییدا سهرنجی ههندی مامۆستا و پسرۆری زمان و نهدهبیاتی کوردی راکیشاوه، بۆته ههویینی راستکردنهوهی چهند ههلهیهك سهبارهت به ههندی لایهنی ژياننامهی نالی^(۸)...

(خۆدزکۆ) له پیشه کی باسه کهیدا، بهم جوړهی خوارهوه له (نالی) دواوه:
(زانایه کی به ناوبانگی کورد، ئیستا له شاری دیمشق له سوریا دهژی، ناوی مهلا خدره (مولا خضر Molla Hezir) بهلام زیاتر به ناوه نهدهبیه کهی - واته تهخهلوسی - نالی نهفهندی (نعلي أفندی Neali Effendi) ناسراوه. نهم زاته بههره و توانای خوئی وه کو پسرۆریکی شارهزا بۆ دیراسه کردنی دیالیکتهکانی کوردستانی نیشتمانه کهی تهرخان کردوه، ههر وا لهمهوبهر کتیبیککی قهواعیدی زمانی عهرهبی بۆ کوردی تهرجهمه کردوه. نههمه د خان (مهبهستی نههمه د پاشای بابانه) که دۆستی (نالی) نهفهندیه، بهلینی دامی - له دهرفهتیککی لهباردا - به سهروکی زمانهوانهکانی ولاته کهیم بناسینی^(۹).)

(خۆدزکۆ) ههروه کو بۆ خوئی دانی پیا ناوه، له سالانی (۱۸۵۳-۱۸۵۴) زانیاریهکانی لهم بارهیهوه له شاری پاریس له دوامیری بابان و دۆستی نزیککی نالی،

۱. نالی بیجگه له وهی، شاعیریکی لیها توو و بهرهمه ندیکي ناسراوی سهردهمی
خوی بووه، یه کینکیش بووه له زمانه وانه کان، له ریزمانی عه ره بی دا ماموستا
بووه. به وه ته یه کی خه ستر (نالی) هم شاعیر بووه هم زانا.

۲. نالی له سالانی (۱۸۵۳-۱۸۵۴) له ولاتی شامدا بووه، پینده چنی قه سیده به
ناوبانگه که ی که بریتیه له (۴۳) بهیت و بهم بهیته دهست پینده کات:
قوربانی توژی ریگه تم نهی بادی خویش مروور

نهی په یکی شارمزا به هموو شاری شارمزوور^(۱۱)
لهو ماوه یه دا، له (شامه وه) بو سلیمانی ره وانه کردبی. چونکه عبدالرحمن
به گی ساحیبقران (سالم) (۱۸۰۵-۱۸۶۹) له وه لامه کهیدا دهلی:

بو مولکی شامه نامه کهم، سویی نالیه

ههر حهرفی نهو له وه زعی ویلایهت ده دا خه بهر^(۱۲)
ههروه ها نالی، داوی نهوهی له قه سیده کهیدا، شهرحی (دهردی غوربهت) و
(سووتانی خانیهی سهبر) و بارودوخی دهروونی خوی کرده، سه بارهت به
گه رانه وه داوی ناموژگاری کرده:

نایا مه قامی روخسه ته لهم بهینه بی مه وه؟

یا مه سه له حهت ته وه مقوفه تا یهومی نه فخی سوور؟^(۱۳)
(سالم) له جهواب نامه کهیدا، بهوپه ری نهزاکه ته وه، داوی لی کرده که

نه گه ری ته وه:

تو خوا بلی به حه زه متی (نالی) ده خیلی بهم

بهم نه وه قهت نه کا به سوله یمانیا گوزم

(سالم) سیفهت له بی که سیا با نه بی هیلاک

من کردم و نهو نه کا، له غهما خوینی خوی هه دهر^(۱۴)

که واته (نالی) تا نهو کاته ناره زووی گه رانه وه بو سلیمانی له می شکی دا

په نکی خوارده بووه، به لام که هه والی داگیر کردنی شاری سلیمانی بیستووه ناچار

گراوه به شیوهیه کی کاتی له شامدا بمینتیهوه، به هیوای ئهوهی بهلکو بارودوخی
ولات ئاسایی دهیتیهوه...

که ولامه کهی پینگهیشتوه، بۆی روون بۆتهوه تازه کار له کار ترازاره.. ئیتر
ناومید بووه و وبه ناعیلاجی رووی له ئهسته مبول کردوه.

۳. بهر له تیکچوونی ئهمارهتی بابان و کهوتنی پایتهخته کهیان ژیر دهسه لاتی
راسته و خۆی دهولهتی عوسمانی (۱۸۴۸)، ههروا بهر لهوهی بچی بۆ حهج،
(نالی) خهریکی دیراسه کردنی دیالیکت و شیوه زاره کانی کوردی بووه،
کتیبیکی له مهر گرامپری زمانی عهره بیهوه بۆ زمانی کوردی ته رجهمه کردوه.
ئهم نوختهیه به بۆچوونی ئیمه دور واتای زۆر گرنگ ده به خشی:

یه کهم: پروژهی لیکۆلینهوه له دیالیکتکانی کوردی. وه کو ئامانجیکی ستراتیژی به
پینی نه خشهیه کی دارپژراوو به ناگاداری ئه همد پاشاره له ئارادا بووه.
ئه گهر ئهم بۆچوون و ئیپۆتیزه (فرضیهیه) راست بی، بۆمان روون دهیتیهوه
که له ناوچوونی ئهم ئهمارهته، نهک ههر به تنها بووه هۆکاری له دهست دانی
تهختی ئه همد پاشا و ده ربه ده ر بوونی نالی، بهلکو بووه هۆی تیک و پیک دانی
کۆمه لیک پروژهی روشنبیری و زانستی، که زانا و روشنفیکره کانی ئه و کاتهی
کورد له سهرووی هه مووشیانهوه (نالی) بیران لی کرد بۆوه و خهریکی ئه نجامدانی
بوون...

دووهم: ته رجهمه کردنی کتیبیک سه بارهت به (قه واعیدی عهره بی) له و قوناغه
میژروویه دا نیشانهی ئهویه، پروژهی به کوردی کردنی خویندن له
مه درسه کانی ئه و سه رده مه دا تا رادهیه ک بیری لی کرابۆوه.

۴. لکاندنی سیفتهی ئه فهندی به ناوی نالی یه وه، بهلگه یه کی تری پله و پایه یه تی،
له و رۆژ گاره دا ئهم سیفته به بۆ رینز لینان له پیاو ماقوول و زانا و روونا کبیران
به کار ده هات، ههروه کو له لاپه ره کانی داها تووشدا ده بین له سه رچاویه کی
عه ره بیه ش دوو باره بۆته وه. ئه گهر بیت و بیر له (حه زره تی نالی) یه که ی

(سالم) یش بکهینهوه، پتر به گورهیی ئه و مرۆفه لای زانا و شاعیر و
روونا کبیره هاوچه رخه کانی قهناعت ده کهین.

۵. بهر لهوهی کۆتایی بهم لیدوانه ده باره ی قسه کانی (خۆدزکۆ) بهینین، پئویسته
بلیین: لهوانه یه کهسانیک هه بن گومان له بوونی کتیبه قه واعیده کهی (نالی)
بکه ن، چونکه نه ئه و کتیبه نه لیکۆلینه ونه کانی سه باره ت به دیالیکته کانی
کوردی، تا ئه مرۆ له بهر ده ستانین. ئیمه له و بر وایه داین، رۆژیک دی، له
نامه خانه یه ک یا خود لای یه کیک بدۆزریته وه. بهم بۆنه یه وه جیی خۆیه تی
که میک له بۆچوونه که ی مامۆستا مه سعور د محمد سه باره ت به کتیبی
(قه واعیدی) (نالی) وردینه وه، مامۆستا مه سعور د له زاری مه لا محمد مه لا
ئبراهیم (دلاوه ر) وه، ده گیرته وه که ((له نیوان فه قییان سپاره یه کی قه واعید
به هه لبه ستی کوردی نالییه وه نه قل ده کرا، هه موو مه بجه سی (حروف) ی کتیبی
(شه رخی موغنی) تیدا بوو. (۱۵))

ئهم به یته شی به میسال هینا وه ته وه:

گۆشتی قه له و حقه به چواره پاره

وهقتی گوتت حقه ضمیر دیاره (۱۶)

بۆ پتر سه ماندن ئه و بۆچوونه، له دیوانی ده سنووسی یاقووب ئاغای هه ولیری
که له سالی (۱۲۹۱هـ/ ۱۸۷۴ز) دا وه فاتی کردوه، چه ند لاپه ریه ک بۆ هه ندی
شعیری شاعیران و هه ندی زاراوه ی شعیری کلاسیکی ته رخان کراوه..
یه کی له و شاعرانه ی که یاقووب ئاغای نووسیویه تی و به لایدا زۆر گرنگ
بووه و ته رجه مه شی کردوه ئه و به یته ی نالییه که مامۆستا مه سعور د ئاماژه ی بۆ
کردوه. هه مان مه سه لی هینا وه ته وه سه باره ت به قرتاندنی (ضمیریک) له رسته ی:
(البر و الکر بستین درهماً)، که ده بوو بگوتری (الکر منه). یاقووب ئاغای به یته که ی
به م شیویه نووسیوه:

رسيويه دهنوسري:

گوشتي قهلهو حوققه به پازده پاره

وهمكي بلي حوققه(ي) زمير دياره
پيمان وايه، نهو بابته، خوي له خويدا، ليكولينهويه كي تايبهتي گهره كه.

*****

۱. لەم بەشەى باسە کەماندا، لە دووھمین سەفەرى (نالی) بۆ وڵاتى حیجاز دەدوین. چونکە بۆ جارى یە کەم، یە کسەر لە سلیمانیەو بۆ (ئىفای حەج چووتە حیجاز)، ئەمەیش لە دەورووبەرى سالى ۱۸۴۸دا کە رەنگە ئەو کاتە لە تەمەنى پەنجای سالى دا بوو. لەم بارەییەو مامۆستا مەسعود مەمەد دەبیژى: ((نالی کە سلیمانى بە جى هیشت بۆ ئەو سەفەرە یە کجارە کیهى کە لىی نە گەراویەو بەرەو مەفتەن، لە ماوہى دوو سالاندا حەجى کرد و بە دوا حەجدا لە شام مایەو و ئەو جارە چوو بۆ ئەستەمبول و لىی بوو بە میوان.))^(۱۸)

۲. بە پىویستى نازانین گفتوگو لە سەر بۆ چوونە کانى مامۆستا علاءالدین سەجادی بکەین، بە تايبەتى ئەو میژووانەى بە گوێرەى لىکدانەوہى تايبەتى خۆى، بى ئەوہى پشت بە هیچ سەرچاویە کى باوەر پیکراو بیستى، تۆمارى کردوون^(۱۹). چونکە پىشتەر رەخنەى لى گیراوە و لىی کۆلراوەتەو و هەلە کانى دەسنىشان کراون و تا ئەندازە یە کیش راستکراونەتەو.^(۲۰)

۳. سەبارەت بە قۆناغى شام بە داخەو زانیاریە کى ئەوتۆمان لەبەر دەستدانى، جگە لە ئىشارەتە کەى خۆدزکۆ کە لە لاپەرە کانى پىشوردا لىی کۆلرایەو، هەر وەها جگە لە هەندى شیعرى (نالی) بە تايبەتى قەسیدە مەشهورە کەى:

قوربانى تۆزى رىگەتم ئەى بادی خۆش مروور

ئەى پەیکى شارەزا بە هەموو شارى شارەزوور

و چەند شیعریکی تر کە لەبەر تیشکی لىکدانەوہدا روون بۆتەو کە هى ئەو

قۆناغەى ژيانى نالین (واتە هى قۆناغى شامن). سەبارەت بە دەستنىشان کردنى

سالى ناردنى ئەو نامەییە، مامۆستا (فاتح عبدالکریم) هەندى بۆ چوونى تايبەتى

هەییە.^(۲۱) بە هەر حال ئەم بەشەى باسە کەمان بۆ سەفەرى دووھمی (نالی) بۆ حیجاز

تەرخان کراوە.

که ماموستا مەسعوود محمد له ئەنجامی گفتوگۆیەکی هینمن و پشت بەستن بە شیعەرەکانی (نالی) و بە بەلگەی ئەوەی مەلا عبداللای جەلی زاده لە سالی (۱۲۸۸ھ-۱۸۷۱ز) لە حەج چاری بە (نالی) کەوتوو، سەلماندی کە (نالی) پسر زیاو، لە سالی ۱۸۵۶دا وەفاتی نەکردو، ئاسۆیەکی تازه لە بەردەم شارەزایانی میژووی ئەدەبیاتی کوردی دا کرایەو، بۆ ئەوەی پسر لەم مەسەلەییە بکۆڵنەو.. چونکە تا ئەو کاتە وەکو دیاردەییەکی سەیر، ئەو هەلەییە بەسەر نیوەندی روشنبیری کوردیدا سەپینرا بوو...

لە سالی (۱۹۷۶)دا، ماموستا مەلا عبدالکریمی مودەرریس و خوالیخۆشبوو فاتح عبدالکریم، بە لیکدانەو، دیوانی نالیان لە چاپ دا.. لە پێشەکییدا پشتگیریان لە بۆچوونەکی ماموستا مەسعوود کرد^(۲۲)، پاشان هەندی بەلگەی باوەر پینکراو دۆزرایەو کە (نالی) لە سالی (۱۲۹۰ھ/۱۸۷۳ز)دا گەراوەتەو بۆ ئەستەمبوول و پاشی بەینیک کۆچی دوایی کردو. ^(۲۳) کەواتە پرسیارە کە ئەو یە، (نالی) ئەو خەفدە هەژدە سالەیی ژیانی [لە سالی (۱۸۵۶)هوە تا سالی (۱۸۷۳)] چون بەسەر بردوو و لە گەڵ کئی هەلس و کەوتی کردو؟ و دەیان پرسیارە تاوا...

خۆشەختانە وەلامی بەشیککی ئەو پرسیارانە، لە سەرچاویەکی عەرەبیدا، کە لەم دوایانەدا دۆزرایەو دەست دەکەوی^(۲۴).. ئەویش کتیبیکە بە ناویشانی: (نزهة الفكر...) لە نووسینی (احمد بن محمد الحضراوي المكي الهاشمي) ه^(۲۵).. ئەم زاتە هاوچەرخی (نالی) بوو و بە پینچەوانەیی خۆدزکۆ ئەمەیان لە نزیکەو (نالی) ناسیو، هەندی تێبەنی وردی دەربارەیی تۆمار کردو. جا بەر لەوەی مەعلوماتەکانی سەبارەت بە نالییەو بەرچاو بخەین و ئایان بکۆڵینەو بە پتووستی دەزانین چەند دێرێک بۆ ناساندنی نووسەر تەرخان بکەین:

(احمد بن محمد الحضراوى المكي الهاشمي)، ميژور نووسينكى عهد به، له سالى (۱۲۵۲/۱۸۳۶ز)، له نه سكه نده ريهى ميسر هاتوته دنياوه، له تهمه نى جهوت سالىدا له گهل باوكيا چوووه بؤ شارى مه ككه، خراوه ته بهر خوئندن و پيگه يشتوووه، له بوارى زانستى (حديث) و (فيقه) و (ميژور) دا پسيور بووه، جارو بار شيعرى هونيوه ته وه.. ميسر و شام و نهسته مبول گهراوه، ناشنايه تى له گهل زانايانى نهو شارانه دا پهيدا كرده. چه ندين كئيبى داناوه،... له سالى (۱۳۲۷/۱۹۰۹ز) له شارى مه ككه دا كوچى دوايى كرده. (۲۶)

كئيبى (نزهة الفكر) يه كئيكه له بهر هه مه كانى (الحضراوى) كه له سالى (۱۹۹۶) دا له چاپدراوه.. كه واته نه گهر پسيورانى دنياى نالى، پيشتر كه لكيان تى نه ديتيى گلييان تى ناكري..

له ژير سه رناوى (الشيخ خضر افندي نالى الكردى) له خانهى حهرفى (خ) دا نووسه ده لى:

((ولد بالعراق بمدينة شهرزور، ثم أخذ في العلوم و تحصيلها حتى برع في فن الأدب و علوم اللغة، معظم عند أهل الرتب، قدم مكة سنة نيف و ثمانين و متين و ألف، و حظى بالقبول عند فضلائها، و امتدح أمير مكة سيدنا الشريف عبدالله باشا بن عون، و كانت تجري المحاورات في مجلسه بينه و بين الشيخ الفاضل محمد محمود ابن التلاميذ الشنقيطي و ربما طال البحث و الجد ال بينهما بحضرتيه في كلمة أو نحوها في علم اللغة و غيره، و له ملكة تامة في البحث في انساب العرب و محاوراتهم و اشعارهم، و الرجل صاحب فضل و علم، مع انكسار و شيبه بهية، و خمول، و له في سيرة سيدنا النبي صلى الله عليه و سلم نظم بديع من أول السيرة الى آخر خلافة سيدنا الحسن (ا) و من جملة قصائده في سيدنا امير مكة المشرفة قوله:

از عجتني مزعاج سكنى انزواء

و دعتنى الى مخاض الفناء.. (۳)

لهم شوئنه دا دهرفه تى نه وه مان نيه له قه سيده كهى (نالى) كه بري تى به له (۱۱۶) بهيت و بؤيه كه مين جار له و سه رچاوه يه دا بلا بوته وه، ورد بينه وه،

چونکه ئەم کاره ئەدەبیه خۆی له خۆیدا پێویست به لیکۆلینهوهیه کی تاییهتی دهکات.

شیوهی ناخافتنی هزراری وا دهردهخات که له نزیکهوه (نالی) ناسیوه، وه کو شاهید عهیانیک لێی دواوه... وه کوو بلیی، له دیوهخانی شهریفی مهککهدا به خزمهتی گهیشتی و ناگاداری گفتوگۆیه زمانهوانیه کانی بووبی. چونکه ههر وه کو بینیمان، هزراری بهخۆیشی پیاویکی خویندهوار و زانا بووه... ئەو رسته و دهستهواژه و تهعبیر و زاراوانهی له پیناسه کردنی نالیدا به کاری هیناون، ورد و پوخته و واتادارن.

ئهلههزراری دواي نهوهی نامه بۆ پسهپۆری (نالی) له بواری (هونهری نهدهب) و زانسته کانی زماندا کردوه، یه کسهر گوتویه: شکۆداره لای پلهداران (مُعَظَمٌ عِنْدِ أَهْلِ الرَّتْبِ).. به ههر حال، چهند نوختهیه کی گرنگ ههیه پێویست به لیدوان دهکات:

۱. سهبارهت به دهست نیشان کردنی سالی هاتی (نالی) بۆ مهککه: ئهلههزراری دهبیژی: قدم مكة سنة نيف و ثمانين و متين و الف واته [له سالی ههزار و دوسه و ههشتاو (ئهوهنده) / (نیف^(۲۸)) هاته مهککه، واته له نیوان سالانی (۱۲۸۰ و ۱۲۹۰هـ) که به پنی سالنامهی میلادی (۱۸۶۳-۱۸۷۳)^(۲۹) دهگریتهوه.

گرفتی گهوره لهوه دایه، نووسهر سالی چوونی (نالی) بۆ مهککه به وردی دیاری نه کردوه. له نیوان سالانی (۱۸۶۳ و ۱۸۷۳) دا هیشتییهوه. ئیمه دهزانین (نالی) له سالی (۱۲۹۰هـ) که دهکاته (۱۸۷۳ز)، گهراوتهوه بۆ نهسته مبول (ههر وه کو له کتیبی عثمانلی مؤلفری باسی لیهه کراوه)^(۳۰).

پرسیاره که نهوهیه چۆن دهتوانین، ساله که دهستیشان بکهین؟، بۆ چی

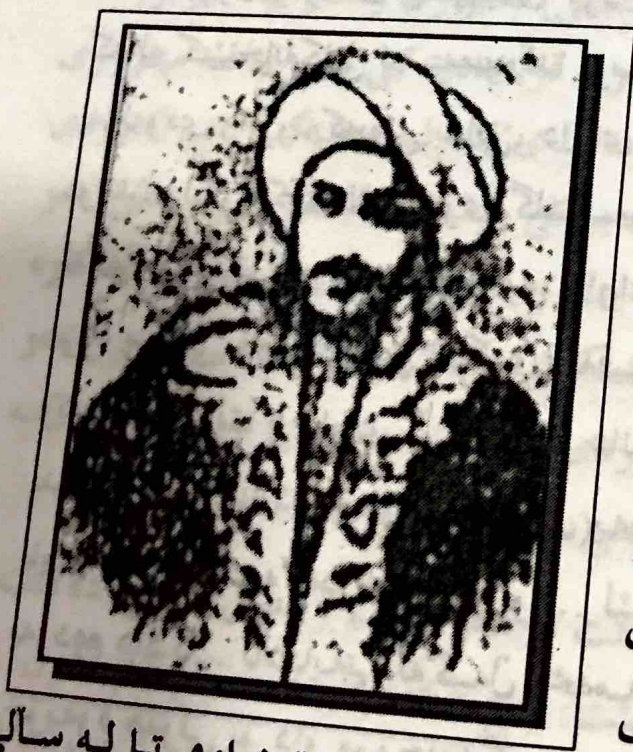
هزراری ئەم کهلینهی هیشتهوه؟

به بۆچوونی ئیمه (نالی) که بۆ دووهمین جار چووه بۆ مهککه رهنگه هزراری لهویدا نه بووه، چونکه له سالانی (۱۲۸۲-۱۲۸۳هـ) واته (۱۸۶۵-۱۸۶۶ز)

نه‌لخه‌زراوی له شامدا بووه [بېروانه نزهة الفكر ص ۷]، له سالانی (۱۲۸۴-
 ۱۲۸۵هـ = ۱۸۶۷-۱۸۶۸ز) له میسر بووه [بېروانه نزهة الفكر ص ۴۶ و ۱۷۴].
 بهم پیه، ده‌بی (نالی) له نیوان سالانی ۱۲۸۲-۱۲۸۵هـ (۱۸۶۵-
 ۱۸۶۸ز) رووی له مه‌ککه کردی، واته لهو کاته‌ی (نه‌لخه‌زراوی) له‌وی نه‌بووه.
 نه‌گه‌ر بمانه‌وی وردتر بین، به مه‌زنده ده‌بی بلیین له سالی (۱۲۸۵هـ)، (۱۸۶۸ز)
 (نالی) بو دووه‌مین جار چووه بو مه‌ککه و دوای سی سال مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای
 جه‌لی‌زاده له‌وی چاوی پی که‌وتووه. بهم پیه، ده‌بی چوار پینج سال له مه‌ککه‌دا
 زیانی به سهر بردی، [تا سه‌ره‌تای سالی (۱۸۷۳ز).]

۲. بو پتر ناشنا بوون به پله و پایه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که (نالی) ناسیویانی و
 ماوه‌یه‌کی زیانی له گه‌لیانا به‌سهر بردوه، پیویسته هه‌لوه‌سته‌یه‌ک له ناست نه‌و
 دوو که‌سایه‌تیه‌دا بکه‌مین که (حه‌زراوی) له گه‌ل (نالی) دا باسی کردون واته
 (عه‌بدو‌ل‌لای پاشای بن عۆن و نه‌لشینقی‌تی).

یه‌که‌م: (عه‌بدو‌ل‌لای پاشای بن عۆن)
 (۱۸۲۱-۱۸۷۷):

ناوی عه‌بدو‌ل‌لای پاشا بن محمهد بن
 عبدالمعین ئیبن عۆنه، یه‌کیکه له
 نه‌میره‌کانی مه‌ککه، له سالی
 (۱۲۳۷هـ/۱۸۲۱ز) له مه‌ککه له دایک
 بووه، ماوه‌یه‌ک له نه‌سته‌مبوول
 زیاوه، گه‌یشتۆته پله‌ی وه‌زاره‌ت. دوای
 وه‌فاتی باوکی له سالی

(۱۲۷۴هـ/۱۸۵۷ز) فه‌رمانه‌وایی نه‌ماره‌تی مه‌ککه‌ی پی‌سپێردراوه. تا له سالی
 (۱۲۹۴هـ/۱۸۷۷ز) له شاری (تائف) کۆچی دوایی کردوه.. مامی (نه‌لخوسه‌ین

بن علی) ه (۱۸۵۴-۱۹۳۱) (۱). پیده چنی پیاوینکی رؤشنفکر و زانا و هوشمند
به خشنده بوو بی، نه گینا زانا و شاعیرینکی وه کو (نالی) لیتی میوان نه ده بوو و نه
قه سیده دریتز و پر له هونه ره جوانکارییهی پیشکش نه ده کرد.

دووهم: (الشنقیطی) (۱۹۰۴... وفاتی کردوه)

(محمد محمود بن احمد التزکزی الشنقیطی): له بواری زمان و نه ده بددا
عهلامه‌ی زهمانی خوی بووه، جاروبار شیعی هونیوه ته وه، به ره چه لکه نه مه وییه،
باوکی به (التلامید) مه شهوور بووه (که ته سحیفی - التلامید - ه)، به (ابن التلامید)
ناوی رویشته وه. له (شنقیط) (مؤریتانیا) له دایک بووه... ماوهیه که له میسر و
پاشان له مه که نه نیشته چی بووه، به هوی عیلمه که یه وه شهریف عه بدو لالا بن عونی
نه میری مه که له خوی نزیک کردو ته وه. دانهری کتیبی (الوسیط فی تراجم ابداء
شنقیط) ده لی: (شهریفی مه که له نیوان شنقیتی و زانایانی مه که دا نا کوکی
به رپا ده کرد تا رق و کینه یه کی ته واوله نیوانیاندا ته شه نه ی کرد). حکوومه تی
نه سته مبول ره وانه ی ئیسپانیای کرد بو دیاری کردنی نه وه ده سنووسه عه ره بیانیه ی
که له کتیبخانه کانی نه سته مبولدا نو سخه یان نیه... نه م کاره ی نه جامدا، به لام
به ره وه ی راپورته که یانی بداتی، داوای پاداشتی کرد بوو، که سستیان له ناستی دا
نواند، راپورته که ی لای خوی گلدا یه وه و سه فهری کرد بو (مه دینه)، دانووی
له گهل زانایانی نه وی نه کولایه وه، داوای دوور خسته وه بیان کرد، چووه میسر و
بووه میوانی (محمد توفیق البکری) نه قیبی نه شرافه کانی میسر (۳۱)، له نه ندازه به ده ر
ریزی لی گرت و داوای لی کرد بو دانانی کتیبی (أراجیز العرب) (۳۲) یارمه تی
بدات. که کتیبه که به ناوی (البکری) یه وه له چاپدرا، (شنقیطی) تووره بوو چونکه
ناوی له سه ر کتیبه که دا نه نووسرا بوو.. لیك جیا بوونه وه، کیشه که یان گه یشته
به رده م دادگا.. ناشنایه تی له گهل (محمد عه بده) (۳۳) په یدا کرد که له ناستی
خویه وه هه ولی بو داو موچه یه کی بو (شنقیطی) دابین کرد، تا وه فاتی له سالی
۱۹۰۴ له قاهره مایه وه. نه ممش ناوی هندی دانراوه کانیه تی: (الحماسة السنیة

في الرحلة العلمية "چاپکراوه"، (عذب المنهل) "دهسنووس"، (احقاق الحق)
...هتد (٣٤)

٣. ئەو سێ زاتەى لە سەرەوه‌دا باسمان کرد، واتە عەبدوڵلاى پاشای شەریفى
مەككە، شەنقىتى، حەزراوى، هەریەکیکیان لەو سەرەمانەدا ئەستێرەیه‌كى
پێشنگدار بوون، خاوەن پلە و پایە بوون.. نالیش لە پال ئەواندا، شوینىكى
زۆر تايبەتى هەبوو.. ئەم نوختەیه‌ش بە لایەنىكى تری كەسایەتى نالیمان ئاشنا
دەكا..

دیاره (نالی) لە سایەى عیلم و زیرەكى و بەهرەكانیدا گەیشتبوو ئەو پلەیه،
نەك لە پەر هیچ هۆیه‌كى تر..!

٤- (حەزراوى) دەلى: (و كانت له ملكة تامة في انساب العرب و محاوراتهم و
اشعارهم..) پێشتریش گوتبووى: (برع في فن الادب و علوم اللغة) هەروا لەو
گفتوگۆ زانستیانهى نیوان (نالی) و (شەنقىتى) لە بواری زمانه‌وانیدا دواوو.
كە واتە ئەو نالیه‌ى ئێمه بە دامەزرێنەرى قوتابخانه‌یه‌كى شیعەرى لە میژووی
كەسایەتى ئێمه دەدەین، ئەو نالیه‌ى كە لە دیالیکتەکانى كوردی

[ل: ۱۶۵]، ههروا که باسی (الشیخ ابراهیم السقا) ده کات، ده لئی: (ذو شیبیه بهیة..) [ل: ۴۴].

ئه گهرچی (انکسار) له قامووسدا به واتای (فتور) واته سستی و ساردی هاتوو، به لام پینده چی مه بهستی ئه وه بی که مرؤفیکی هیمن و له سه ره خویه، له وانیه به مانای زوهدیش هاتبی. چونکه هندی نووسر له سه دهی نۆزده هه مدا (زهه و انکسار) یان به یه که وه ده لکاند.

هه چۆنی بی (نالی) پیریکی موشه ککه ل و سه نگین و هیمن و له سه ره خۆر و ریک و پیک بووه!

۶. قه سیده عه ره بیه که ی (نالی) که تیایدا، ستایشی شهریف عه بدو للا پاشا بن عۆنی کردوه، مه دحیه کی ئاسایی نیه.. دریزترین قه سیده ی نالیشه، (هیوادارین له ده رفه تیکی تر دا لییکۆلر یته وه.)

۷. (حه زراوی) ئاماژه بو هۆنراوه یه کی (نالی) له سیره ی پیغه مبه را (د: خ) ده کات و ده لئی: (و له فی سیدنا النبی (ص) نظم بدیع من اول السیره الی آخر خلافة سیدنا الحسن..). حه زراوی پیی نه وتین به چ زمانیک (نالی) ئه وه هۆنراوه یه ی نووسیوه!.. ئایا مه بهستی قه سیده کوردیه (۷۴) حه فتا و چوار به یته که ی نالیه که بهم به یته ده ست بی ده کات؟

ئه لا ئه ی نه فسی بووم ئاسا، هه تا که ی حیرسی و پیرانه؟

له گه ل ئه م عیشق بازانه، برۆ، ئازانه، بازانه.. (۳۵)

ئه گهر مه بهستی ئه وه قه سیده یه بووبی، پیویسته بلین، (نالی) تیایدا به هیچ کلۆجیک باسی خه لافه تی (سیدنا الحسن) ی نه کردوه. ته نیا له به یته ۱۵۶۷ ناوی چوار خه لیفه کانی پیغه مبه ری (د: خ) هیناوه:

له گه ل ئال و له گه ل سه حبی خصوصه ن چوار یاری دین

ئه بووبه کر و عومه ر، عوسمان و حه یدمر شیری یه زدانه (۳۶)

به لگه شمان به ده ست وه نیه که (نالی) حه سه نی کوری عه لی بن ئه بی تالی

(رض) له شیعه کوردیه کانیدا به خه لیفه ی پیجهم دانایی (۳۷).

گومانی تیدا نیه (حزراوی) بۆ رازی کردنی (عبدالوللا پاشا بن عون) ی
ریفی مه ککه نهو قسهیهی کردوه، چونکه عبدالوللا نهو هزای حهسهنی کوری
هلی بن ئهبی تالبه.

مادامه کی پیشتر (حزراوی) له قهبی (الکُردی) به ناوی نالیهوه رهوا دیتبورو،
هدهی بۆ چی نهیگوتبوو قهسیده کهی (نالی) له مهر سپرتهی پیغه مبهه (د.خ)،
قهسیدهیه کی کوردیهه؟! خو نه گهر بیگوتایه کوردیهه، هیچ باج و سهرا نهیه کی
ندهدا!!

۷. به بۆچوونی ئیمه، نهک ههر به تهنیا قهسیده ناوداره کهی (نالی) که له قالبی
(مستزاد) دا گوتویهتی:

ئهی تازه جهوان پیرم و ئوفتاده و کهوتووم

تا ماوه خهیا تم

دهستی بدمره دهستی شکهستم که بهسهه چووم

قوربانی وهفاتم^(۲۸)

هی ئهم قوناغهی ژیانیهتی، واته له تهمنی پیریدا له دووه مین سهفهری بۆ
ولاتی حیجاز هونراوه تهوه، بهلکو هونراوه مه شهووره کهی تریشی^(۳۹) که بهم بهیته
دهست پیده کات هی ئهم قوناغیه:

وهی که روو زهردی مه دینه و رووسیاهی مه ککه خووم

دمرکراو و دمر به دهر، یارب ده خیلی عهفوی تووم^(۴۰)

ماموستا مه سهوود عهینی بۆچوونی ههیه^(۴۱). پیده چی (نالی) دوا ی سئ چوار

سال مانهوه له مه ککهو له زیافه تخانهی (عبدالوللا پاشای بن عون) دا، تهواو ههستی

به بیزاری کردبی، که لکه لهی گهرانهوه بۆ (خهرمانههی رۆم^(۴۲)) له سهری دابی،

دیاره نه گهر پیشتر له نهسته مبول نه ژیا با، له نزیکه وه شارهزای ژیا نی ئهوی

نه بوایه، ههر به خهیا لیشیا نه دههات، باسی (خوشه چینی دانهیی خهرمانههی رۆم)

بکات.. نه گهر شیعهه که هی قوناغی سهفهری یه کهمی بوایه، باسی (شاره زووره)

خوشه ویسته کهی و (عه نههری سارای خاک و خوولی) ده کرد^(۴۳)..

ج - گهراڼه‌وهی (نالی) بو ئه‌سته‌مبوول و وهفاتی

سه‌رچاوه‌یه‌کی باوه‌رپیکراوی‌تر که تیایدا باسی (نالی) کراوه، کتیبیکی تورکی‌یه به ناویشانی (عثمانلی مؤلف‌لری)، ناوی دانهره‌که‌ی (محمد تاهر بورسه‌لی)ه، تیایدا بهم چه‌شنه‌ی خواره‌وه له (نالی) دواوه:

(نالی، مه‌لا خدر Mollah Hizer (۱۲۹۰/۱۸۷۳ز)

”له گوندیکی سه‌ر به سلیمانی چاوی به ژبان هه‌لیناوه، له شاری سلیمانی و باژی‌ری قهره‌داغ خویندن و ته‌حسیلی ته‌واو کرده، به زمانی کوردی دیوانیکی ته‌واوی هه‌یه، به سی‌زمانیش^(۴۴). شیعی‌ری ئه‌وه‌نده ره‌نگینی هه‌یه که به هونه‌ره‌کانی جوانکاری رازاونه‌ته‌وه، له سالی (۱۲۹۰ه) دا له حه‌جی شه‌ریف گه‌رپایه‌وه، ئه‌و ماوه‌ی له ئه‌سته‌مبوول مایه‌وه، به‌وپه‌ری ریز و شکۆداریه‌وه زاناو شاعیرانی ئه‌سته‌مبوول روویان تیده‌کرد. پاش به‌ینیك وهفاتی کرد و له گۆرستانی (قاراجا احمد) Karaca Ahmed تهرمه‌که‌ی به خاک سپێردرا..

ئه‌مه‌ش پارچه‌یی‌که له شیعه‌ره به‌رز و به تامه‌کانی:

گاهی تسبیح و گه‌ه باده
گاهی نقشی رخی ساده

سنگ درد نله دنیاده
(۴۵) نلر چکتم، نلر چکتم ..

ئه‌م مه‌علووماتانه به ته‌واو که‌ری، مه‌علووماته‌کانی کتیبی (نزهة الفکر) ده‌ژمێردری، له ویدا، باس له پله و پایه‌ی ئه‌ده‌بی و زانستی (نالی) له مه‌که‌دا کرا بو، قه‌سیده‌یه‌کی ۱۱۶ به‌یتی به عه‌ره‌بی بلاو کرابۆوه، که له سه‌رجه‌م دیوانه چاپکراوه‌کانی دا نیه، له‌م سه‌رچاوه‌یه‌شدا، باس له پله‌و پایه‌ی ئه‌ده‌بی و زانستی (نالی) له ئه‌سته‌مبوولی پایته‌ختی ده‌وله‌تی عوسمانیدا کراوه، که چۆن به‌و شکۆداریه پیشوازی لیکراوه و ریزی ئی‌گیراوه و رووی تیکراوه، هه‌روا باسی دیوانه کوردیه‌بی که‌م و کورته‌یه‌که‌ی کراوه، دوو به‌یتی شیعی‌ری تورکی‌ش بلاو کراوه‌ته‌وه که له دیوانه چاپکراوه‌کانی دا به‌رچاوا ناکه‌ون، له مه‌ش زیاتر سالی

تيامردن و ناوی ئه و گۆرستانه ی که تیايدا نیژراوه دهست نیشان کراوه.. بهم
هۆیه وه ده توانری بی خو ماندوو کردن، چه ند هه له یه کی زهق راستبکریته وه بو
ئه وه ی چیر له نووسینه کاتماندا دووباره نه بیته وه!

*****

د - (نالی) و نهنجومهنی نهديبان (۱۳۳۹هـ - ۱۹۲۰ز)

بو نهوهی بگهينه سه رنهجامينکی ماقوول و ريك و پينک، پيويسته چهند ديتريک بو کونزين سه رچاوهی چاپکراوی کوردی ته رخان بکين، که تيايدا باسی (نالی) کراوه.. نهویش کتیبه کهی میری نالای توپچی (نهمین فهیزی بهگ)ه. نهمین فهیزی (۱۸۶۱-۱۹۲۹) له کتیبی (انجمن ادیبان)دا، بهم شیوهیه له (نالی) دواوه:

"نالی: خه لقی دپیه که له شاره زوور که واقیع بووه له ته رهقی شهرقی سلیمانی، نیسمی خاک و خو له.. مه رحووم ته حسیلی له قه ره داغ و له سلیمانیدا نیکمال کردوه، قه ره داغ شهش سه عات دووره له سلیمانیه وه.. نالی بو نیفای هج چووته حیجاز. لهوئ دمه رقهقی هه زرتهی فه خری ره سوول قه سیدهیه کی موکه مهل و موطه وه لی نه زم کردوه.

چووته نهسته موول، له نه سنای سو حبه تا له گه ل ئوده با و فوزه لای نهوئ، گه لی ناساری فیکری و فه تانه تی نواندوه و زور مه زه هری ته وه جووه بووه. تا نیهایه تی عومری له نهسته موولا ماوته وه، مه دفه نی موباره کی نه وه تا له نه سکوداره.

زه کای (نالی) ئینکار ناکرئ. لاکین نه وه منده سه نایعی له فزییه ی (لفظیة)ی نیستیعمال کردوه، پیاو ره نگه بلئ: شیعی نه وه نه تیجه ی عیلم و نیشتیغاله. (۴۶)

به و پی یه ی نهمین فهیزی کورده، خه لکی سلیمانی بووه، له به غدا و نهسته موول و شام و حیجازدا زیاره، نه و ماوه یه ی که له به غدا پله یه کی عه سکه ری به رزی هه بووه، دؤستی شاعیری (ئاتهش زبان) شیخ رزای تاله بانی (۱۸۳۵-۱۹۱۰) بووه.. چونکه شیخ ره زا ده سالی دوا قونای زبانی (۱۹۰۰-۱۹۱۰) له به غدا پؤست نشینی ته کیه قادری بووه (۴۷)، هه روا به و پی یه ی مرؤفینکی رؤشنفکر و شاعیر بووه، تا نه ندازه یه کیش له سه رده می (نالی) نریک بووه، به لئ له بهر نه و هو کارانه ده بوو مه معلوماتی وردتر و دروستر بی. دیار

تا رادهیهك نیشانهی پیکاره، بهلام ئیمه مهعلووماتی ووردتر و به پیزترمان لئی
چاوهروان ده کرد.

ئهمین فهیزی باسی دووهمین سهفهری (نالی) بو حج نه کردوه، ناوی هیچ زانا
و شاعیریکی نه بردووه که له ئهسته مبولاً گفتوگویان له گهال نالیدا کردوه. سالی
تیا مردنیشی دهسینشان نه کردوه، ههروا به هیچ کلوجیک توخنی بهیهك
گهیشتهوهی (نالی) و ئهحمد پاشای بابان له ئهسته مبول نه کهوتووه. کهچی هه
دوو هونراوه کهی (نالی) بلاو کردو تهوه که یه کیکیان به بونهی وهفاتی سلیمان
پاشا و دانیشتنی ئهحمد پاشای کورپی له شوینی دایه و نهوی تر له وهسفی
عهسکهری ئهحمد پاشادا و تراوه^(٤٨).

ئهو نوختهیهش تهوه ده گهیهنی، که پیاو پتر گوومان لهو قسانه پهیدا بکات که
باسی رابواردنی نالیان کردوه له دیوهخانی ئهحمد پاشا له ئهسته مبولدا! که پیشتر
ئاماژهیان بو کراوه.

قسه کانی ئهمین فهیزی، له چوارچیوه گشتیه کهیدا، زور نزیکن لهو
زانیاریانهی که له سهراوه کانی پیشتر تو مار کراون.
کهواته هه رچی هه له و ناتهواوی سهبارت به ژیاننامهی نالیهوه سهری
کهواته هه رچی دیوانه کهی له سالی ١٩٣١ له بهغدا هاتوته

نامانجی سهره کی هه موو توپژینه وهیه کی زانستی، په رده هه لدانه له سهر روری راستی، گه یشته به نه نجامی به که لک و سوود به خش، راستکردنه وهی هه له و ناتواو یه کانه. به داخه وه په پیره و نه کردنی نه و ورده کاریه ی که پیویسته له کاتی لیکولینه وهی زانستیدا له بهر چاو بگری، بوته هوی شیواندنی چهند لایه نیکی زیاننامه ی نالی، له لیکولینه وهیه دا له بهر تیشکی گفتوگویه کی هیمن و ورد بوونه وه له چهند سهر چاوهیه کی متمانه پیکراو نه م نجامانه ی خواره وه مان وه دهست هیناوه:

یه که م:

۱. له دهو روبره ی سالی (۱۸۴۸)، (نالی) سلیمانی به جی دیلی و ده چی بو جه ج، نه م سهره ی بو حجاز به لانی که مه وه دوو سالی خیاندوه. قه سیده به ناوبانگه که ی که (۷۴) به یته:

نه لا نه ی نه فسی بووم ناسا هه تا که ی حیرسی ویرانه

له گهل نه م عیشقبازانه، برؤ نازانه، بازانه

له م سهره ییدا هونیوه ته وه.

۲. له سالی (۱۸۵۰) تا کو تایی سالی (۱۸۵۴)، (نالی) له شامدا بووه. قه سیده که ی که (۴۳) به یته له و قوناغه دا رهوانه ی سلیمانی کردوه:

قوربانی توژی ریگه تم نه ی بادی خوش مروور

نه ی په یکی شاره زبا به هه موو شاری شاره زوور

۳. له سالی (۱۸۵۵) وه تا دهو روبره ی سالی (۱۸۶۵) (نالی) له نهسته مبول گیر ساوه ته وه، به هوی بلیمه تی و عیلم و به ره که یه وه، که وتوته بهر چاوان، ناوبانگی دهر کردوه.

پنده چی بو ماوهیه کی که م (کو تایی سالی ۱۸۵۴) تا سهره تای سالی (۱۸۵۵) به نه هه د پاشای بابان گه یشتیته وه، به لام نه م نوخته یه پیویست به به لگه ده کات.

پیاوه ناوداره کان ریژ و تهقدیری ههبووه.

له سهفه ره ی دا، قهسیدهیه کی (۱۱۶) بهیتی به عه ره بی له ستایشی
(عبدالللا پاشا بن عون) دا نووسیوه. هه ر وا ئهم دوو هونراوه یه شی هی ئهو
قوناغن:

۱- ئهی تازه جهوان! پیرم و ئوفتادهو و کهوتووم

تا ماوه چهیاتم

ب- وهی که روو زهردی مه دینه و روو سیاھی مه که که خووم

دهرکراوو و دهر به دهر، یارهب ده خیلی عه فوی تووم

۵. نالی له کو تایی سالی (۱۸۷۲) و سه ره تایی (۱۸۷۳) گهراوه ته وه بو

ئهسته مبوول و به گهرمی له لایهن زانا و شاعیرانه وه پیشوازی تی کراوه.

۶. نالی له کو تایی سالی (۱۸۷۳) له شاری ئهسته مبوول کوچی دوایی کردوه. له

گورستانی (قهراجا نه ههد) له به شی ئاسایی ئهو شاره تهرمه که ی به خاک

سپیردراوه. نه که له گورستانی (ابو ایوب الانصاری) که له هه ندی سه رچاوه دا

به هه له تو مار کراوه.

دووهم:

۷. نالی مرؤقیکی هیمن و سه نگین و له سه ره خو و مو سلمانیکی ریک و پیک و

پیریکی به هه یبهت و جوان بووه.

۸. له پال ئه وه ی شاعیریکی به هره مه مند و به توانا بووه، به کیکیش بووه له زانا و

شاره زایانی زمان و ئه ده بیات، پسپوریکی لی هاتوو بووه له بواری زمانی

کوردی و عه ره بی و ره چه له که شوناسیدا، فارسی و تورکیشی زانیوه و

شعیریشی به و دوو زمانه هه یه.

۹. جگه لهو شاعرانهی له دیوانه چاپکراوه کانیدا بلاو کرا ونه ته وه، کۆمه لینیله
شعیری به عهره بی و تورکی ههیه که پینویسته له دیوانه کهیدا جینگه ی خۆبیار
بکه نه وه.

۱۰. بهر له ده رچوونی له کوردستان، نالی سپاره یه کی ده رباره ی قه واعیدی زمانی
عه ره بی به هۆنراوه بۆ کوردی ته رجه مه کرد وه. هه روا خه ریکی دیراسه کردنی
دیالیکته کانی زمانی کوردی بو وه. به لام له ناوچوونی ئه ماره تی بابان، بۆ ته هۆی
تی که چوونی ئه م پرۆزه یه.

پهراویزهکان

(۱) به گوپرهی ناگاداری نیمه، له سالی (۱۹۳۱) هوه تا سالی (۱۹۷۷) شمش جار دیوانی (نالی) له چاپدراوه.

(۲) نه ورستهیه ته رجهمه ی بهیتیکی عه ره بی نالیه، که له قه سیدهیه کی دریتژدا بۆ شهریفی مه ککه هونراوه ته وه، نه مهش دهقی بهیته کیه:

مولد الخیر، مهبط الوحي، مثنوی الام...

ن، معراج خاتم الانبیاء

(3) A. CHODZKO : Etudes philologiques sur la longue kurde. "Dialecte de Solemanie), Juornal Asiatique, N°4.(1857).

نیمه سوودمان له نوسخه ی (کتیبخانه ی زمانه روژهه لاتیسه کانی پاریس) وهرگرتوه، که له (J.As.) دهرهینراوه و بریتیه له ۶۰ لاپه ره.

بهر له نیمه نهو ماموستایانه ی خواره وه که لکیان له م سهرچاوهیه بینوه و باسیان کردوه:

أ. دکتور مارف خهزنه دار، له وتاریکی له سالی ۱۹۷۶ لی دواوه. [پروانه: گوڤاری روژی کوردستان ژماره "۲۴" به غدا - ۱۹۷۶ - ل (۳۹-۳۴)]، ههروا پیشه کی باسه که ی خودزکوی ته رجهمه ی عه ره بی کردوه [پروانه: الدکتور معروف خزندار: مخطوطات فریده و مطبوعات نادره، بغداد ۱۹۷۸، ص (۶۰-۶۶)].

ب. ماموستا مسعود محمد له چهند شوینیکی کتیبی (چهپکیک له گوڤاری نالی) دا بۆ راستکردنه وه ی هندی ههله سه بارهت به زیاننامه ی (نالی) وه کو سهرچاوه به کاری هیناوه. [پروانه مسعود محمد: "چهپکیک له گوڤاری نالی" چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد، به غدا ۱۹۷۶، ل (سی ویهک و سی و دوو)، (سی و ههوت و سی و ههشت)].

ج. له پیشه کی چابی (دیوانی نالی) سالی ۱۹۷۶ سوودی تی بپراوه. [بپروانه:
دیوانی (نالی) "مهلا خلدی نه همدی شاهه یسی میکائیلی" لیکۆلینه وه و
لیکدانه وهی: مهلا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم.. محمدی ملا کریم پیا

چۆته وه" چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد - به غدا - ۱۹۷۶، ل (۲۹-۳۰)
(۴) احمد بن محمد الحضراوی المکی الهاشمی: (نزهة الفكر فيما مضى من الحوادث و
العبر في تراجم رجال القرن الثاني عشر و الثالث عشر). (قطعة منه)، القسم
الاول (۱-ز)، حققه محمد المصري، منشورات وزارة الثقافة في الجمهورية العربية
السورية، دمشق ۱۹۹۶، ص (۳۵۷-۳۶۹).

(۵) دکتور عبدالله محمد هداد: (نالی) ... هندی زانیاری تازه" گۆفاری کاروان
ژماره (۸۰) تشرینی یه کهم و دووه می ۱۹۸۹، ههولیر-۱۹۸۹، ل (۳۱)-
(۳۵).

(۶) فائز الملبکر: معلومات عن نالی، شیخ شعراء الكوردو قصيدة طويلة له بلغة
الناطقين بالضاد، مجلة "گولان العربي" العدد (۲۷). اربیل ۲۷/آب/۱۹۹۸،
ص (۱۶۵-۱۶۸)

(7) A. CHODZKO, OP. Cit.

(۸) بپروانه پراویزی ژماره (۳).

(9) A. CHODZKO, OP. cit, p.2

(۱۰) نه همد پاشای کوری سلیمان پاشای بابان، دوا میری بابانه کانه، دوا ی مردنی
باوکی له سالی ۱۲۵۴ ه (۱۸۳۸) گهیشتۆته پله ی پاشایه تی میرنشینی بابان، له
سالی ۱۲۶۴ ه (۱۸۴۷-۱۸۴۸ ز) له شکره که ی له بهردهم له شکری والی به غدا
(نه جیب پاشا) تیکشکاو ه ماوه یه که ده ربه ده ر بووه، پاشان چووه ته نهسته مبول، له
سالی ۱۲۷۲ ه (۱۸۵۵ ز) به پله ی میری میران کراوه به (والی) یه مهن، تا سالی
(۱۲۸۰ ه) (۱۸۶۳ ز) پاشان بووه به والی وان (Van)، دوا ی سالتیک به پله ی
(وه زیر) بووه والی یه مهن. له سالی ۱۲۸۴ ه (۱۸۶۷ ز) بووه والی نه رزه رووم،

دوای سالیك دهستی له پوخته كهی كیشاوتهوه، له سالی ۱۲۹۲هـ (۱۸۷۴-
۱۸۷۵) بووه به والی نهدهنه (اطنة) و لهوی كوچی دوایی كردوه. پروانه: محمد
امین زکی: تاریخ السلیمانیه و أنحائها، (نقله الی العربیه محمد جمیل بندی
روژبهیانی) بغداد ۱۹۵۲- ص (۲۴۰-۲۴۱).

نهحمد پاشا دوست و هاوری (نالی) بووه، به بونهی كوچی دوایی سلیمان پاشای
باوکی و دانیشتنی له سهر تهختی نهمارهتی بابان، (نالی) شیعیکی بهرزی پیشکمش
کردوه:

تا فلهك دهوری نهدا، سهه كهو كهبی ناوا نهبوو
كهو كهبی میهری مبارهك تهلهتی پهیدا نهبوو
[پروانه: امین فیضی: أنجمن ادیبان، استمول، ۱۳۳۹، ل ۳۵].

له سالانی (۱۸۵۳-۱۸۵۴) بو عیلاج رووی له پاریس كردوه، (خودزكو) نهو
کاته کارمندی بالیوزخانهی روسیای قهیسهری بووه له پاریس، بو تهواو کردنی
لیکولینهوه کانی سهبارت به زمانی کوردی نهه هلهی قوزتوتهوه. نهحمد پاشا
باسی (نالی) بو كردوه. له کوتایی سالی ۱۸۵۴د، نهحمد پاشا بانگ کراوه بو
نهسته مبول پاشان نهو پوستانهی سهروهوی پی سپردراوه.
کهچی نهیمینی زه کی دهلی:

له دووهمین سهفهری (نالی) بو نهسته مبول له گهل نهحمد پاشادا کوبوتهوه و تا
وهفاتی لای ماوتهوه.

[پروانه: محمد امین زکی: خلاصه تاریخ الکرد و کردستان. (ترجمة محمد علی عونی)
ط ۲ بغداد-۱۹۶۱، ص (۳۴۰-۳۴۱).] بهلام ههروهك دهبینین بهلگهیه کی باوهر
پنکراو نیه نهو قسهیه سهلیتی.

(۱۱) دیوانی (نالی) چاپی ۱۹۷۶، ل (۱۷۴-۱۹۷)

(۱۲) علاءالدین سجادی: دوو چامه کهی نالی و سالم، چاپخانه‌ی مه‌عارف-به‌غدا، (۱۹۷۳ز-۱۳۹۴هـ)، ل(۷۶).

(۱۳) دیوانی نالی، چاپی ۱۹۷۶، ل(۱۹۶).

(۱۴) دوو چامه کهی نالی و سالم، ل(۷۸).

(۱۵) چه‌پکینک له گوئزاری نالی، ل(شهست و دوو)

(۱۶) سهرچاوه‌ی پیشوو، ل(شهست و سی)

(۱۷) دیوانی یعقوب ئاغا (له سالی ۱۲۹۱هـ/۱۸۷۴ز) وه‌فاتی کردوه. ده‌سنووس ل(۹۲).

(۱۸) چه‌پکینک له گوئزاری نالی، ل(۱۶۴).

(۱۹) میژروی ئه‌ده‌بی کوردی، چ ۲، به‌غدا-۱۹۷۱، ل(۲۴۳-۲۴۴)، ئه‌وه‌لانه له نووسینیکی دیکه‌ی ماموستا سجادیدا دووباره ده‌بیته‌وه. [بروانه: دوو چامه کهی نالی و سالم، به‌غدا ۱۹۷۳-۱۳۹۲هـ، ل(۴-۶) و (۱۳۲) و (۱۳۶)].

(۲۰) بو وینه بروانه:

چه‌پکینک له گوئزاری نالی، ل(بیست و چهوت-شهست و چهوت).

دیوانی (نالی) (چاپی-۱۹۷۶)، ل(۲۵-۳۱)، (۳۴-۴۰).

د. عبدالله حداد: نالی و هندی زانیاری تازه، پیشتر ئامازه‌ی بو کراوه، ل(۳۴).

(۲۱) ماموستا فاتح ده‌لی:

(من لام وایه نالی) ئه‌وه نامه‌یه‌ی یا دوابه‌دوای شکانی ئه‌حمد پاشا و بانگ کردنی بو ئه‌سته‌مبول ناردوو، که ئه‌کاته سالی ۱۸۴۷ی زایینی، یا پاش ئیجگاری ده‌س له کار کیشانه‌وه‌ی عبدالللا پاشای برای و نهمانی دوا ده‌سه‌لاتی بنهماله‌ی بابان، واته سالی ۱۸۵۱ی زایینی که ئه‌کاته سالی ۱۲۶۸ی کوچی).

[پروانه: دیوانی نالی، چاپی ۱۹۷۶، ل(۴۰)]

سهرنج

زۆر بهی ئەوانەیی له (نالی) دواون، وای بۆ دەچن بهر له رووخانی میرنش بابان، (نالی) شاری سلیمانی بهجی هیشتووه و چۆته حج.

[پروانه: الدكتور عزالدین مصطفی رسول: الواقعية في الادب الكردي، بیروت

(ب.ت)، (۱۹۶۶؟) ص(۷۸)؛ د. مارف خهزنه‌دار: دیوانی (نالی) و فرهه

نالی، ل(۳)]

(۲۲) دیوانی نالی، (چاپی ۱۹۷۶)، ل(۳۱)

(۲۳) نالی.. هندی زانیاری تازه، (پیشتر ئاماژهی بۆ کراوه)، ل(۳۳).

(۲۴) پروانه پهراویتری ژماره (۴)

سهرنج

ئه‌لحه‌زاوی له کتیبی (نزهة الفكر) دا، ژياننامه‌ی کۆمه‌لیک زانا و پیاوی گه‌وره

و مامۆستا و شاعیرانی تۆمار کردوه که له سه‌ده‌ی (۱۲) و (۱۳) هه‌می هه‌جری

(۱۸) و (۱۹) ی زاینیدا ژیاون، کتیبه‌که له سه‌ر وینه‌ی تاکه ده‌سنووسیک ساغ

کراوه‌ته‌وه، له کتیبخانه‌ی (حه‌یده‌ر ئاباد) له ژیر کۆدی (۱۶/ تراجم)

پارنزاوه، دوا‌ی تیپه‌ر بوونی (۸۷) ساڵ به‌سه‌ر مردنی خاوه‌نه‌که‌ی له چاپ

دراوه.

(۲۵) پروانه پهراویتری ژمار (۴).

(۲۶) خه‌یرالدین الزرکلی: الاعلام، المجلد السابع؛ نزهة الفكر: ص(۷-۸).

(۲۷) (نزهة الفكر)، ل(۳۵۷-۳۵۸).

(۲۸) النيف: الزيادة: يقال عشرة و نيف او نيف، و كل ما زاد على العقد فنيف

الى ان يبلغ العقد الثاني و لا تستعمل لفظة (نيف) الا بعد عقد. فيقال (عشرة

و نيف، مئه و نيف) لا يقال خمسة عشرة و نيف. (المنجد/ ۸۴۷).

(۲۹) له گۆرپینی سالی هیجری قه‌مه‌ری بو سالی زایینی، سوودمان لهو
سه‌رچاوه‌یه بینیوه: فریمان جرینفیلد: التقویمان الهجری و المیلادی، (ترجمه: د.
حسام الالوسی) ط ۲ بغداد- ۱۹۸۶.

(۳۰) له لاپه‌ره‌کانی داهاتوودا، به‌دریژی باسی کتیبی عثمانلی مؤلف‌ری ده‌کهن
پروانه په‌راویزی ژماره (۴۵)

(*الاعلام/ المجلد الرابع ص (۱۳۲)؛ المجلد الثاني ص (۲۴۹-۲۵۰)

(۳۱) البکری (محمد توفیق): (۱۸۷۰-۱۹۳۲)، شاعیر و زانایه، نه‌قیبی نه‌شراف
و شیخی پیرانی ته‌ریقه‌ته‌کان بوه له میسر. خاوه‌نی کتیبی (المستقبل
للاسلام) ه.

[فردنیان توتل: المنجد في الأدب و العلوم، ص (۸۱).]

(۳۲) اراجیز: کۆی (ارجوزه) یه، هه‌لبه‌ستیکه له‌سه‌ر وه‌زنی (ره‌جهز) ده‌نوسری.

(۳۳) شیخ (محمد عبده): (۱۸۴۹-۱۹۰۵) له دیلتای میسر هاتوته دنیاوه،
زانایه‌کی نوێخوازی موسلمانه، یه‌کیکه له‌وانه‌ی داوای ئیصلاحیان ده‌کرد،
په‌یوه‌ندی به (جمال الدین الأفغانی) کرد، روژنامه‌ی (الوقائع المصرية)
ده‌کرد. خاوه‌نی کتیبی (رسالة التوحید) ه.

[المنجد في الادب و العلوم / ۳۴۱]

(۳۴) خیرالدین الزرکلی: الاعلام، المجلد السابع، ص (۸۹-۹۰).

(۳۵) دیوانی نالی، (چاپی ۱۹۷۶)، ل (۴۸۲-۵۲۰).

(۳۶) سه‌رچاوه‌ پێشوو، ل (۵۱۷).

مه‌به‌ستی له (حه‌یده‌ری شی‌ری یه‌زدان) ئیمام عه‌لی کورپی نه‌بی تالیبه (ر.ض)

(۳۷) له به‌یتی ۷۸ ی قه‌سیده عه‌ره‌بیه‌که‌دا (نالی) ده‌لی:

و إلى ظلّه الظلیل ابن عون

سبّط اسباط آخر الخلفاء

له به‌یتی ۱۵۸۰ ده‌لی:

جامع الآي في الوفا و الحياء

سبّط صنو بني علي الزهراء

[پروانه: نزهه الفكر،

ص ۳۶۵]

به بۆچورونی ئیّمه مه بهستی له (آخر الخلفاء) ئیمام علیه، ههروا میسراعی
دوره می بهیتی دووهم نهوه ناگهینهنی که حهسهنی کورپی عهلی به خهلیفه پینجهم
دانابی.

(۳۸) دیوانی نالی، (چاپی ۱۹۷۶)، ل (۲۶۴).

(۳۹) دیوانی نالی و فرههنگی نالی، ل (۷۳-۷۴).

(۴۰) مامۆستا مه سعورده محمده دهلی: نهوه دوو پارچه شیعره، هی تهمهنی پیرین،
پیرانهن، دهنگی پاییزی عومرن. [بروانه چهپکینک له گولزاری نالی، ل (چل
ونۆ).]

(۴۱) چهپکینک له گولزاری نالی، ل (چل ونۆ).

(۴۲) (نالی) له دوا بهیتی هۆنراوه کهیدا دهلی:

لامهده (نالی) له نهباری خهزینهی سالحان

گهرچی بییه خوشهچینی دانیهی خهرمانی رۆم

[بروانه دیوانی نالی و فرههنگی نالی، ل (۷۴).]

(۴۳) شهر حلیده ره کانی دیوانی (نالی) (چاپی ۱۹۷۶) گوتوبانه (نالی) نه

شیعره ی له سه ره تای به جیهیشتنی کوردستان و گورپی بیر کردنه وه و سۆزدا
وتوه.. [ل (۳۰۰).]

(۴۴) مه بهستی: عهربی و فارسی و تورکیه.

(45) BURSALI, Mehmet Tahir Effendi: Osmanli Muellifleri, II, Beyazit-
Istanbul, 1972, S.284;

دکتور عبدالله محمد هه داد: نالی.. هه ندی زانیاری تازه، گزفاری (کاروان)، ژماره

(۸۰)، هه ولیر- ۱۹۸۹، ل (۳۳).

لیکدانه وهی شیعره تورکیه که:

گاهی: هه ندی جار، هه ندی کات،

تسبیح: ته سبیحات، نوپژ، دوعا و نزا، له خوا پارانه وه، گوتنی (سبحان الله)،

به ذلینکی پاک روو له خوا کردن، زیگری خوا، مناجات،

گهه: ههندی جاری نریس،

باده: مهستی، شهراپ، مهی، ههموو خوار دنه وهیهك بیته هوی مهستی.
گاهی نقش رخی ساده: ههندی جاریش خهریکی نهخشانندی روخسار و
روومهتی جوان و پاك و بیخهوشی یارم.. (به نووسینی شیعیری جوان له
وهسفی دا).

سنگ (سنن): هی تو. سنگ دردله: له دهر د و خهفت و ئیش و ئهشکهنجی
تو (له دووری تو دا).

نلر چکتم: چیم چیشت. (چیم به سه رهات).

(٤٦) امین فیضی: انجمن ادیبان کورد، استمول، ربیع الاول- ١٣٣٩ (١٩٢٠)،
ل (٥).

سه رنج:

١- ئهه کتیبه دوو جاری دیکه له چاپ دراوه تهوه، جاری یه کهم له سلیمانی، له
سالی ١٩٨٢ له لایهن کاکه ی فه لاهوه له گه ل پپیشه کییهك دا له چاپ
دراوه، جاری دووهمیش له لایهن (لیژنه ی وئزه و که له پور) له کۆری زانیاری
عیراق- دهسته ی کوردی له سالی ١٤٠٣ هـ- ١٩٨٣ ز له به غدا به ههندی
لیکدانهوه و روونکردنهوه له چاپ دراوه.

٢- له ههندی نووسیندا هاتوووه گویا کتیبه که ی ئه مین فهیزی له سالی (١٣٣٩
رؤمیدا) له چاپ دراوه، راستیه که ی له سالی ١٣٣٩ ی هیجری قه مهری دا له
چاپ دراوه.

(47) Abdullah Mohammed AHMED: Le Shaikh Riza TALABANI (1935-1910),
a traver sa poiesie Kurde, Turk et Persan, Memoire de Maitrise, Universite
de la Sorbonne Nouvelle - Paris - 1984, PP. (22-23).

(٤٨) انجمن ادیبان، ل (٣٣-٣٦).

سهرنج:

مه‌به‌ست له هۆنراوه‌ی یه‌که‌م نه‌و هۆنراوه‌یه‌ که به‌م به‌یته‌ ده‌ست پێده‌کات:
تا فه‌له‌ک ده‌وری نه‌دا سه‌د که‌و که‌بی ئاوا نه‌بوو

که‌و که‌بی میه‌ری موباره‌ک، ته‌لعه‌تی په‌یدا نه‌بوو

هی دوو هه‌میشه‌:

نه‌و تا‌قمه‌ مو‌متازه‌ که‌وا خاسه‌یه‌ی شاهن

ئاشوبی دلی مه‌مله‌که‌ت و قه‌لبی سوپاهن

شایانی باسه‌، ئەمین فه‌یزی باسی مونا‌سه‌به‌ی هه‌ر دوو شیع‌ره‌که‌ی کردوه‌.

(٤٩) دیوانی نالی، (کوردی و مه‌ریوانی)، ژماره‌ (١) بغداد-١٩٣١.